

عنوان مقاله:

تعیین الگوی کشت بهینه مبتنی بر شاخص ردپای آب (مطالعه موردی: استان کرمانشاه)

محل انتشار:

نشریه آبیاری و زهکشی ایران، دوره 13، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمدرضا گلابی - گروه مهندسی علوم آب، منابع آب، دانشگاه شهید چمران اهواز

سهیلا فرزی - ارشد

فریدون رادمنش - دانشیار

خلاصه مقاله:

ردپای آب در یک محصول به صورت حجمی از آب شیرین که در تولید آن محصول مصرف شده تعریف می شود. این پژوهش با هدف محاسبه ردپای آب محصولات عمده زراعی و باغی کشت شده در ۲۴ دشت از استان کرمانشاه برای سال زراعی ۹۴-۹۵ انجام شد. با استفاده از آمارنامه های ارائه شده توسط سازمان جهاد کشاورزی، عملکرد و پارامترهایی که در محاسبه دخالت داشتند محاسبه و گردآوری شد. نیاز آبی گیاهان از طریق نرم افزار CropWat استخراج و ردپای آب محصولات محاسبه گردید. نتایج نشان داد در بین محصولات مورد مطالعه در بخش زراعی هندوانه، ذرت علوفه ای و چغندر قند به عنوان محصولات برتر از نظر شاخص ردپای آب و در مقابل کنگد، لوبیا و آفتابگردان به عنوان نامناسب ترین محصولات از نظر این شاخص شناخته شدند. در بخش تولیدات باغی نیز گیلاس-آلبالو به عنوان محصول برتر و بادام به عنوان محصول نامناسب از نظر شاخص ردپای آب معرفی شدند. در میان تمام دشت های استان، دشت کرمانشاه در بخش تولیدات زراعی و باغی بیشترین سهم ردپای آب را داشت. تقریباً برای تمامی محصولات مورد مطالعه ردپای آب آبی بیشتر از آب سبز بوده است که نشان دهنده اتکای تولیدات استان به منابع آب سطحی و زیرزمینی است. لذا با توجه به خشکسالی های اخیر و کمبود آب باید از منابع آب موجود به بهترین نحو استفاده نمود و کشت محصولات با نیاز آبی کمتر و عملکرد بالاتر مورد برنامه ریزی قرار گیرد. همچنین با اقداماتی نظیر کم آبیاری، مالچ پاشی و استفاده از سیستم های نوین آبیاری، می توان میزان شاخص ردپای آب محصولات را به طور قابل ملاحظه ای کاهش داد.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: آب آبی، آب سبز، شاخص ردپای آب، کشت بهینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1211138>

